[1965]1 ఎస్ సి ఆర్ 1

1964 ఆగస్టు, 4.

రామ్ క్రిస్సెన్ సింగ్

v.

డివిజనల్ ఫారెస్ట్ ఆఫీసర్ బంకురా డివిజన్ & ఇతరులు

[పి.బి.గజేంద్రగడ్కర్, సి.జె., కె.ఎన్.వాంచూ, ఎం.హిమాయతుల్లా, జె.సి.షా, ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్ జె.జె.]

వెస్ట్ బెంగాల్ ఎస్టేట్స్ అక్విజిషన్ యాక్ట్, 1953 (వెస్ట్ బెంగాల్ యాక్ట్ 1 ఆఫ్ 1954) ప్రకారం వెస్ట్ బెంగాల్ యాక్ట్ (1957 సెక్షన్ 25)-సెక్షన్ 5(ఎఎ)- ఎస్టేట్స్-ఎస్టేట్ల సేకరణ మరియు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నోటిఫికేషన్లో పేర్కొన్న తేదీ నుండి రాష్ట్రంలో ఉన్న ఎస్టేట్లలో మధ్యవర్తుల హక్కులు - మధ్యవర్తి ఇచ్చిన జమీందారీ చెట్లను కత్తిరించే హక్కు - సవరణ చట్టం ద్వారా రాష్ట్రానికి చెల్లుబాటు అవుతుంది.

పశ్చిమ బెంగాల్ లోని సిమ్లాపాల్ జమీందారు జమీందారీలోని కొన్ని అడవుల్లో చెట్లను నరికే హక్కును కల్పించాడు. పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రైవేట్ ఫారెస్ట్ యాక్ట్, 1948 ప్రకారం అతనిపై చర్యలు తీసుకోవడంతో ఈ హక్కు అమలుకు అంతరాయం కలిగింది. భారత రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద పిటిషనర్ రిట్ పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. ఈలోగా పశ్చిమ బెంగాల్ ఎస్టేట్స్ అక్విజిషన్ యాక్ట్, 1953, (యాక్ట్ 1 ఆఫ్ 1954) ఆమోదించబడింది. చట్టంలోని సెక్షన్ 4 కింద నోటిఫికేషన్ లో పేర్కొన్న తేదీ నుంచి చట్టంలోని సెక్షన్ ఎస్ లో పేర్కొన్న ఆస్తులు, ఆసక్తులు రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చెందుతాయని ఈ చట్టం పేర్కొంది. పిటిషనర్ అనుభవిస్తున్న చెట్లను నరికే హక్కు

చట్టంలోని సెక్షన్ 5 పరిధిలోకి వస్తుందని, అందువల్ల అది రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సంక్రమించిందని అటవీ శాఖ పేర్కొంది. అయితే కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన కొన్ని తీర్పులు ఈ వ్యాఖ్యానానికి విరుద్ధంగా ఉన్నాయి. మూడో వ్యక్తికి మధ్యవర్తి ఇచ్చిన చెట్లను నరికివేసే హక్కు సెక్షన్ 5 నిబంధనల పరిధిలో లేదని అందులో పేర్కొన్నారు. ఆ తరువాత పశ్చిమ బెంగాల్ రాష్ట్ర శాసనసభ 1957 నాటి 25వ చట్టాన్ని ఆమోదించింది, సెక్షన్ 4 కింద ఒక నోటిఫికేషన్ వెలువడిన తరువాత, ఒక అడవిలో ఉన్న ఏదైనా ఎస్టేట్ లోని అన్ని భూములను, అందులోని చెట్లపై లేదా దాని ఉత్పత్తులపై అన్ని హక్కులను మధ్యవర్తి లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి కలిగి ఉండాలి. ఏదైనా కోర్టు లేదా ట్రిబ్యునల్ యొక్క ఏదైనా తీర్పు, డిక్రీ లేదా ఉత్తర్వులలో దీనికి విరుద్ధంగా ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, అది రాష్ట్రానికి చెందుతుంది. ఈ సవరణ తర్వాత విచారణకు వచ్చిన పిటిషనర్ రిట్ పిటిషన్ ను కొట్టివేసింది. డివిజన్ బెంచ్ కు అప్పీలు కూడా విఫలమైంది. రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(ఐ)(సి) ప్రకారం ఫిట్ నెస్ సర్టిఫికెట్ ద్వారా సుప్రీంకోర్టులో అప్పీల్ కు వచ్చారు.

సెక్షన్ 5(ఏఏ)లోని నిబంధనలు సరిపోతాయా, ఆ హక్కు ఆ హక్కు ఉన్నప్పుడు, ఆ హక్కును కట్టబెట్టే హక్కును మధ్యవర్తికి లేదా జమీందారుకు కాకుండా, సదరు మధ్యవర్తితో కుదుర్చుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం మంజూరైన మరో వ్యక్తికి కట్టబెట్టడానికి సరిపోతుందా అనేది పరిశీలనలో ఉన్న ప్రశ్న.

1) సెక్షన్ 5(ఏఏ)లో ఉపయోగించిన 'కలిసి' అనే పదాల ఆధారంగా చెట్లపై హక్కు భూమిపై హక్కులో అంతర్భాగంగా ఉన్న చోట మాత్రమే రెండో హక్కును అమలు చేస్తారని పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. చెట్లకు కూడా భూమి యజమానికి చెందాలి. అలాగే, "మధ్యవర్తి లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి కలిగి ఉన్న" పదాలను చదవడం సాధ్యం కాదు, అంటే అవి భూమికి, చెట్లకు మరియు ఉత్పత్తులకు వడ్డీ మొత్తాన్ని మధ్యవర్తి లేదా మరొక వ్యక్తికి అప్పగించిన సందర్భాలకు మాత్రమే వర్తిస్తాయి. భూమి మధ్యవర్తికి చెందిన సందర్భాల్లో, చెట్లపై హక్కు, చెట్ల ఉత్పత్తిపై మరొకరికి హక్కు ఉన్న సందర్భాలకు ఈ మాటలు సమానంగా వర్తిస్తాయి. అంతేకాక, ఈ సెక్షన్ ను కొనసాగించేటప్పుడు, అసలు చట్టం కింద ఇచ్చిన కొన్ని నిర్ణయాలను

అధిగమించడానికి దానిని సవరించారు అనే వాస్తవం పరిగణనలోకి తీసుకోవలసిన అసంబద్ధమైన అంశం కాదు. (4E-G; 58-D, 5G].

(2) పిటిషనర్ వంటి వ్యక్తుల ప్రయోజనాలకు పరిహారం చెల్లించే వెసులుబాటు చట్టంలో లేనందున, అటువంటి వడ్డీ వెస్టింగ్ సెక్షన్, సెక్షన్ 5(ఎఎ) పరిధిలో లేదని కోర్టు నిర్ధారించలేకపోయింది. నష్టపరిహారానికి నిబంధన లేకపోవడం వల్ల వెస్టింగ్ సెక్షన్ రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా ఉండవచ్చు, కానీ సెక్షన్ 5 (ఎఎ)లో ఉపయోగించిన పదాల స్పష్టమైన కార్యాచరణను ఇది తగ్గించదు. రాజ్యాంగంలోని 17వ సవరణను ఆమోదించి, షెడ్యూల్ 9లో పేర్కొన్న వాటిలో 1954 నాటి పశ్చిమ బెంగాల్ చట్టం 1ని చేర్చిన తరువాత, పిటిషనర్ హక్కులను పొందడానికి నష్టపరిహారం చెల్లించే నిబంధన లేకపోవడం పశ్చిమ బెంగాల్ చట్టం లేదా దాని కింద స్వాధీనం రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా మారదు. (6B; 6E].

సివిల్ అప్పిలేట్ పరిధి: 1963 సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 781 నుంచి 784 వరకు ఉన్నాయి.

కలకత్తా హైకోర్టు మార్చి 17, 196 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వుల నుండి అప్పీళ్లు 1959 యొక్క ఒరిజినల్ ఆర్డర్ నంబర్లు 212, 433, 435 మరియు 436 నుండి అప్పీల్.

డి.ఎన్. ఎం.11ఖేర్జీ, అప్పీలుదారు (సి.ఎ. నెంబరు 781/63లో).

పిటిషనర్ల తరఫున ఎన్.సి.ఛటర్జీ, రామకృష్ణ పాల్, తారకనాథ్ రాయ్, డి.ఎన్.ముఖర్జీలు (C.As నంబర్లు 782-784/63లో) సి.కె.దఫ్తారి, అటార్నీ-జెనెరా/, ఎస్.సి.బోస్ మరియు పి.కె.బోస్, ప్రతివాదుల సంఖ్యల కోసం. 1 నుంచి 3 వరకు (సి.ఎ. నెంబరు 781/63లో).

బి.సేన్, ఎస్.సి.బోస్ మరియు పి.కె.బోస్, ప్రతిస్పందకులు 1 నుండి 3 వరకు (C.As సంఖ్యలు 782 నుండి 783/63 వరకు) మరియు ప్రతిస్పందకులు (సి.ఎ. నెంబరు 784163).

కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 133(1)(సి) ప్రకారం హైకోర్టు ఇచ్చిన ధృవీకరణ పత్రాల ద్వారా అయ్యంగార్ జె, థీసప్యాల్స్ మన ముందు ఉన్నాయి మరియు పశ్చిమ బెంగాల్ ఎస్టేట్స్ అక్విజిషన్ యాక్ట్, 1953 (పశ్చిమ బెంగాల్ చట్టం 1954) లోని సెక్షన్ 5 (ఎఎ) ను 1957 పశ్చిమ బెంగాల్ చట్టం 25 ద్వారా సవరించిన విధంగా సక్రమంగా నిర్మించాలా అనే ప్రశ్నను వారు జి పరిశీలనకు లేవనెత్తారు. ఈ నాలుగు అప్పీళ్లలోని సంబంధిత వాస్తవం సారూప్యంగా ఉంది మరియు అవి మేము ఇప్పటికే సూచించిన చట్టం యొక్క సాధారణ ప్రశ్నను లేవనెత్తుతాయి. ఈ అనువర్తనాలను పారవేయడానికి అక్కడ సరిపోతుంది- వాటిలో దేనిలోనైనా వాస్తవాలను ప్రస్తావించడానికి హెచ్ ఫోర్. 1963 సివిల్ అప్పీల్ 781లోని వాటిని రూపొందించాలని మేము ప్రతిపాదిస్తున్నాము.

బంకురా కలెక్టరేట్ లోని సిమ్లాపాల్ జమీందారు పిటిషనర్ రామ్ క్రిసెన్ సింగ్ తో ఒప్పందం కుదుర్చుకుని 1946 సెప్టెంబరు 3 నాటి ఒక పత్రం ద్వారా జమీందారీలోని కొన్ని నిర్దేశిత ప్రాంతాలలో చెట్లను నరికివేసే హక్కును రూ.7,131/8/- చెల్లించి మంజూరు చేశాడు. ఈ డాక్యుమెంట్ నిబంధనల ప్రకారం 1955 ఏప్రిల్ 14న పిటిషనర్ కు టీఆర్ ఈఎస్ ను తగ్గించే హక్కు కల్పించిన కాలపరిమితి ముగియాల్సి ఉంది. పిటిషనర్ మొదటి కొన్ని సంవత్సరాలు మాత్రమే కోత కార్యకలాపాలను ప్రారంభించాడు మరియు కత్తిరించాడు, కాని ఆ తరువాత పశ్చిమ బెంగాల్ ప్రైవేట్ ఫారెస్ట్ యాక్ట్, 1948 ద్వారా తమకు సంక్రమించిన అధికారాల కింద మరింత కత్తిరించకుండా నిరోధించడానికి రాష్ట్ర అటవీ అధికారులు చర్యలు తీసుకున్నారు. దీంతో పిటిషనర్ తనకు వ్యతిరేకంగా జారీ చేసిన ఉత్తర్వులను కొట్టివేయాలని, అటవీ అధికారులు స్వాధీనం చేసుకోకుండా, తన ఒప్పందం పరిధిలోకి వచ్చే అడవులను నరికి పారవేయకుండా నిషేధం విధించాలని కోరుతూ రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 226 కింద పిటిషన్ దాఖలు చేశారు. పిటిషన్ దాఖలు చేసే సమయానికి పశ్చిమ బెంగాల్ ఎస్టేట్స్ అక్విజిషన్ యాక్ట్, 1953 (యాక్ట్ 1 ఆఫ్ డి 1954), (ఇకపై ఈ చట్టం అని పిలుస్తారు) ఆమోదించబడింది మరియు ఈ పిటిషన్ కు దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్ లో అడవి ఉన్న జమీందారుకు చెందిన "ఎస్టేట్" అలాగే అందులోని చెట్లకు అన్ని హక్కులు ఉన్నాయని వాదించడానికి దాని నిబంధనలపై ఆధారపడి ఉంది. సెక్షన్ 4

కింద రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన నోటిఫికేషన్ కారణంగా చట్టంలోని సెక్షన్ 5 ప్రకారం ఈ రాష్ట్రానికి చెందినదిగా ఉన్నవారికి. రిట్ పిటిషన్ విచారణకు వచ్చిన తేదీ నాటికి పశ్చిమ బెంగాల్ శాసనసభ, కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన కొన్ని తీర్పుల దృష్ట్యా, ఎఫ్ ప్రభుత్వానికి చెందాల్సిన ఆస్తి లేదా వడ్డీని నిర్దేశించే చట్టంలోని సెక్షన్ 5లోని నిబంధనల్లో యజమాని లేదా యజమాని ద్వారా మూడవ వ్యక్తికి మంజూరు చేయబడిన అడవిలో చెట్లను నరికే హక్కు లేదని పేర్కొంది. వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు మధ్యవర్తిత్వం, ప్రధాన చట్టం ప్రారంభమైన తేదీ నుండి రెట్రోస్పెక్టివ్ అమల్లోకి వచ్చేలా సెక్షన్ 5 (ఎఎ) ను ప్రవేశపెట్టడం ద్వారా పైన పేర్కొన్న వెస్టింగ్ సెక్షన్ను సవరించింది. సెక్షన్ జిహెచ్ 5 (ఎఎ) ఇలా ఉంది:

5. సెక్షన్ 4 కింద నోటిఫికేషన్ వెలువడిన తర్వాత, (ఏఏ) ఏ ఎస్టేట్లోనైనా ఉన్న భూములన్నీ, అందులోని చెట్లపై లేదా వాటి ఉత్పత్తులపై అన్ని హక్కులతో పాటు మధ్యవర్తి లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి ఆధీనంలో ఉన్నప్పటికీ, ఏ తీర్పులోనైనా దీనికి విరుద్ధంగా ఏదైనా ఉంది. ఏదైనా కోర్టు లేదా ట్రిబ్యునల్ యొక్క డిక్రీ లేదా ఉత్తర్వులు రాష్ట్రానికి చెందుతాయి".

ఈ సవరణను కోర్టు దృష్టికి తీసుకువచ్చిన తరువాత, పిటిషనర్ తన రిట్ పిటిషన్ ను సదరు సెక్షన్ నిర్మాణానికి సంబంధించిన ఆరోపణలు (ఎ) మరియు (బి) దాని రాజ్యాంగ చెల్లుబాటును జోడించడం ద్వారా సవరించడానికి అనుమతించబడింది. ఆ తర్వాత 1958 డిసెంబరులో ఈ పిటిషన్ విచారణకు రాగా, 1958 డిసెంబర్ 24న సింగిల్ జడ్జి తన తీర్పులో ఇదే అంశంపై గతంలో తాను తీసుకున్న కొన్ని నిర్ణయాలను అనుసరించి తీర్పును వెలువరించారు. లెటర్స్ పేటెంట్ కింద డివిజన్ బెంచ్ కు సమర్పించిన అప్పీల్ బి కూడా కొట్టివేయబడింది, కానీ విద్యావంతులైన న్యాయమూర్తులు ఆర్టికల్ 133 (ఐ) (సి) కింద సర్టిఫికేట్ ఇచ్చారు మరియు అప్పీల్ మా ముందు ఉంది.

చెట్లను నరికివేసే హక్కును ఆ హక్కు ఉన్న రోజున మధ్యవర్తికి గానీ, జమీందారుకు గానీ కాకుండా, ఆ మధ్యవర్తితో ఒప్పందం ప్రకారం మంజూరు చేసిన మరో

వ్యక్తికి కట్టబెట్టడానికి సెక్షన్ 5 (అ) నిబంధనలు సరిపోతాయా, సముచితంగా ఉన్నాయా అనేది ఇప్పుడు పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న. పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ ఛటర్జీ మాతో చేసిన వాదన ఏమిటంటే, మధ్యవర్తి ఆధీనంలో ఉన్న భూమి లేదా ఇతర హక్కులు మాత్రమే రాజ్యానికి చెందుతాయని, చెట్లపై హక్కును భూమిపై హక్కు నుండి విడదీసి, అప్పగించిన రోజున మూడవ వ్యక్తికి చెందిన కేసులను సిఎల్ (ఎఎ) పరిష్కరించలేదని వాదించారు. ఇందుకోసం క్లాజులోని రెండు అంశాలను పండితులు నొక్కి చెప్పారు. మొదటిది "కలిసి" అనే పదాలను ఉపయోగించడం మరియు రెండవది "మధ్యవర్తి లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి చేత నిర్వహించబడే" పదాలు. మొదటగా "భూమి హక్కుతో పాటు" అనే పదాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకుంటే- భూమిపై హక్కులో అంతర్భాగంగా ఉన్న చోట మాత్రమే రెండవ హక్కు ద్వారా ఒక హక్కు ఏర్పడుతుందని, రెండు హక్కులను తొలగించిన చోట మధ్యవర్తి వద్ద మిగిలి ఉన్న భూమి మాత్రమే చెట్లపై హక్కుగా మారుతుందని, చెట్లపై హక్కు కాదని వాదించారు. ఈ వాదనను అంగీకరించలేకపోతున్నాం. "కలిసి" అనే పదం స్పష్టంగా భూమి మరియు ఉమ్మడి యాజమాన్యం ద్వారా చెట్లను నరికే హక్కు మధ్య సమగ్రత యొక్క ఆవశ్యకతను సూచించడానికి ఉపయోగించబడలేదని, కేవలం రాజ్యంలో ఉన్న ఆస్తి వస్తువుల గణనగా మాత్రమే ఉపయోగించబడుతుందని మేము భావిస్తున్నాము. ఈ సందర్భంలో, ఈ పదానికి "అలాగే" అనే పదం మాత్రమే అర్థం లేదు మరియు చెట్లపై హక్కు భూమి యజమానికి కూడా చెందాలనే షరతు లేదు. "లేదా దాని ఉత్పత్తికి" అనే పదాలు కూడా మనం ఇప్పుడు ఎత్తిచూపిన విషయాలను నొక్కిచెబుతున్నాయి, ఎందుకంటే ఈ పదాలను "సిఆర్" కలయిక దృష్ట్యా, తప్పనిసరిగా చదివితే, ఆ పదాలు కేవలం ఎస్టేట్ లో భూములు మరియు చెట్లపై హక్కు మాత్రమే కాకుండా, వెనుక భాగంలోని చెట్ల ఉత్పత్తి హక్కు కూడా వాటి నుండి స్వతంత్రంగా ఉంటుందని సూచిస్తుంది. రాష్ట్రం..

"మధ్యవర్తి చేత పట్టుకోబడ్డాడు" అనే పదాల పక్కన వచ్చిన పండిత న్యాయవాది భూమి మరియు హక్కు రెండింటినీ సహేతుకంగా సమర్పించలేకపోయాడు. క్లాజు యొక్క

కార్యాచరణను ఆకర్షించడానికి చెట్లకు ఇక్కడ బి మధ్యవర్తిని నియమించాలి, ఎందుకంటే "మధ్యవర్తి చేత పట్టుకోబడుతుంది" అనే పదాలు "మరే ఇతర వ్యక్తి" చేత అనుసరించబడతాయి. మధ్యవర్తి కాకుండా మరో వ్యక్తికి భూమిపై హక్కు ఉండవచ్చు. చెట్లపై హక్కు లేదా ఉత్పత్తులపై హక్కు. అందువలన "లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి" అనే పదాన్ని ఉపయోగించడం ద్వారా, మధ్యవర్తి ఆధీనంలో ఉన్న భూములపై ఎటువంటి హక్కు లేని, కానీ ఆ భూమిలోని చెట్లపై హక్కు ఉన్న పిటిషనర్ వంటి వ్యక్తిని మాత్రమే చట్టసభ ఉద్దేశించి ఉండవచ్చు. అంతేకాక, "మధ్యవర్తి లేదా మరే ఇతర వ్యక్తి కలిగి ఉన్నాడు" అనే పదాలను చదవడం సాధ్యం కాదు, అంటే అవి భూమికి, చెట్లకు మరియు ఉత్పత్తులకు వడ్డీ యొక్క మొత్తం ఒకే వ్యక్తికి వర్తించే సందర్భాలకు మాత్రమే వర్తిస్తాయి- అతను మధ్యవర్తి లేదా మరొక వ్యక్తి కావచ్చు. భూమి మధ్యవర్తికి చెందిన సందర్భాల్లో, చెట్లపై హక్కు, చెట్ల ఉత్పత్తి హక్కు మరొకరికి ఉన్న సందర్భాల్లో ఈ మాటలు వర్తిస్తాయి.

ఇది కాకుండా, ఈ విషయానికి సంబంధించి మరో కోణం కూడా ప్రస్తావించవచ్చు. చెట్లను నరికివేయడానికి లేదా అటవీ ఉత్పత్తులపై మధ్యవర్తికి హక్కు కల్పించినప్పుడు, సవరణకు ముందు ఉన్న చట్టంలోని సెక్షన్ 5లోని ఎఫ్ నిబంధన వల్ల అలా కల్పించిన హక్కులు ప్రభావితం కావని కలకత్తా హైకోర్టు ఇచ్చిన కొన్ని తీర్పుల కారణంగా సిఎల్ (ఎఎ) ను సెక్షన్ 5 కు జోడించడం ద్వారా చేసిన సవరణ అనివార్యమైంది. ఇప్పుడు ఛటర్జీ లేవనెత్తిన వాదనను అంగీకరిస్తే ఆ సవరణ వల్ల ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదని అర్థం. నిస్సందేహంగా, హైకోర్టు తీర్పును అధిగమించడానికి ఉద్దేశించిన శాసనసభ ఈ కేసును అర్థం చేసుకోవడానికి ఈ సవరణలోని పదాలు సరిపోవు, కానీ, మనం కనుగొన్నట్లుగా, పదాలు సాధారణంగా ఆ నిర్మాణాన్ని కలిగి ఉంటే, అసలు చట్టం కింద ఇచ్చిన కొన్ని నిర్ణయాలను అధిగమించే ఉద్దేశ్యంతో సవరణ చేసిన సందర్భం అసంబద్ధమైన అంశం కాదు. పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి.

తరువాత ఛటర్జీ ఈ చట్టం యొక్క పథకం పొందిన ప్రతి వడ్డీకి నష్టపరిహారం అందించే నిబంధన అని సమర్పించాడు. 5వ అధికరణం ప్రకారం రాష్ట్రం ద్వారా, అందులో ఎలాంటి నిబంధనలు లేనందున. అప్పీలుదారుని వంటి వ్యక్తుల ప్రయోజనాలను భర్తీ చేసే చట్టం, అటువంటి వడ్డీ A అనేది వెస్టింగ్ సెక్షన్ 5(aa) పరిధిలోకి రాదని కోర్టు ధైర్యంగా చెప్పాలి. వాస్తవానికి, ఇది న్యాయబద్ధమైన వాదన, మరియు 5(ఆ) నిర్మాణంలో ఏదైనా అస్పష్టత ఉంటే, పండిత సలహాదారు సూచించిన పరిస్థితికి ఖచ్చితంగా చాలా విలువ ఉండేది. అయితే ఇంతకు ముందు మనం చర్చించిన 5(అ)లోని సాదాసీదా మాటల దృష్ట్యా ఈ వాదనను అంగీకరించే అవకాశం కనిపించడం లేదు. నష్టపరిహారం కొరకు ఒక నిబంధన లేకపోవడం అనేది వెస్టింగ్ సెక్షన్ ను రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా చేస్తుంది, మరియు ఇండే00 అనేది హైకోర్టును ఉద్దేశించి చేసిన వాదన మరియు ఈ విషయాన్ని మనం తక్షణమే పరిగణనలోకి తీసుకుంటాము, అయితే ఇది 5(aa) లో ఉపయోగించిన పదాల యొక్క స్పష్టమైన కార్యాచరణను తగ్గించదు.

చెట్ల నరికివేత హక్కులు రాష్ట్రానికి సంక్రమించిన పిటిషనర్ స్థానంలో ఉన్న వ్యక్తులకు నష్టపరిహారం ఇవ్వడానికి ఎటువంటి నిబంధన పెట్టకపోవడం రాజ్యాంగ విరుద్ధమని హైకోర్టు ముందు కోరిన మరో అంశం. వాస్తవానికి నష్టపరిహారం ఇచ్చామని హైకోర్టు న్యాయమూర్తులు చట్టం చెల్లుబాటును సమర్థించారని ఛటర్జీ గుర్తు చేశారు. విద్యావంతులైన న్యాయవాదులు ఉదహరించిన నిబంధనలను మా దృష్టికి తెచ్చారు మరియు ఈ నిబంధనల నిర్మాణంలో తెలివైన న్యాయమూర్తులు తప్పు చేశారని, వాస్తవానికి, నష్టపరిహారం ఇవ్వబడలేదని, కానీ సవరణ చట్టం యొక్క రాజ్యాంగ చెల్లుబాటు గురించి ఈ ప్రశ్న నిజంగా పరిగణనలోకి రాదు, ఎందుకంటే పిటిషనర్ యొక్క తెలివైన న్యాయవాది రాజ్యాంగానికి 17 వ సవరణ చేసిన తరువాత, ఈ వాదనను వ్యతిరేకించలేదు. 1954 నాటి పశ్చిమ బెంగాల్ చట్టం 1ను షెడ్యూల్ 9లో పేర్కొన్నవాటిలో చేర్చడం, పిటిషనర్ హక్కులను పొందడానికి నష్టపరిహారం చెల్లించే నిబంధన లేకపోవడం వల్ల పశ్చిమ బెంగాల్ చట్టం లేదా దాని కింద భూసేకరణ రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా మారదు.

ఈ అప్పీళ్లు విఫలమవుతాయి కానీ కేసు పరిస్థితులలో ఖర్చులకు సంబంధించి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు ఉండవు.

అప్పీళ్లను కొట్టిపేయటమైనది.